

Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2008/106/EZ o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca i stavljanju izvan snage Direktive 2005/45/EZ

(COM(2018) 315 final – 2018/0162 (COD))

(2019/C 110/23)

Izvjestiteljica: **Tanja BUZEK**

Zahtjev za savjetovanje:	Europski parlament, 11.6.2018. Vijeće, 6.6.2018.
Pravni temelj:	članak 100. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije
Nadležna stručna skupina:	Stručna skupina za promet, energiju, infrastrukturu i informacijsko društvo
Datum usvajanja u Stručnoj skupini:	20.11.2018.
Datum usvajanja na plenarnom zasjedanju:	12.12.2018.
Plenarno zasjedanje br.:	539
Rezultat glasovanja (za/protiv/suzdržani):	201/3/6

1. Zaključci i preporuke

1.1. EGSO u načelu podržava ciljeve koje je Komisija iznijela u svojem prijedlogu o izmjeni Direktive 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca i stavljanju izvan snage Direktive 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ o uzajamnom priznavanju svjedodžbi pomoraca koje su izdale države članice. EGSO smatra da su izmjene regulatornog okvira potrebne, proporcionalne i isplative.

1.2. EGSO uvažava činjenicu da su obje direktive pridonijele poboljšanju kako pomorskog obrazovanja i osposobljavanja pomoraca koji služe na brodovima koji plove pod zastavom EU-a tako i profesionalne mobilnosti pomoraca čije su svjedodžbe izdane u EU-u, ali smatra da je na tom području uputno poduzeti još jedan korak. Stoga EGSO preporučuje da se revizija Direktive 2008/106/EZ iskoristi za pozivanje na širu europsku raspravu u kojoj bi sudjelovala Komisija, države članice, institucije za osposobljavanje i industrija o tome kako dodatno ulagati u europsku bazu pomorskih vještina kako bi se očuvala konkurentnost europske flote i sposobnost tog sektora da stvara kvalitetna radna mjesta za europske pomorce i druge pomorske djelatnike.

1.3. Konkretno, EGSO preporučuje da se radi na uspostavi foruma EU-a koji bi uključivao institucije za obrazovanje, industriju, širi pomorski klaster i nacionalne pomorske uprave kako bi se poboljšalo pomorsko obrazovanje pomoraca i razvili europski poslijediplomski pomorski studiji koji bi pružali više od međunarodno dogovorene minimalne razine osposobljavanja pomoraca. Takvo napredno osposobljavanje omogućilo bi davanje konkurentne prednosti europskim pomorcima jer bi im se osiguralo stjecanje vještina koje nadmašuju vještine koje se zahtijevaju na međunarodnoj razini, kao i povećanje privlačnosti pomorskih zanimanja u EU-u, posebno kad su posrijedi žene i mladi ljudi.

1.4. EGSO naglašava važnost razvijanja paketa za učenje otpornih na buduće promjene, s posebnim naglaskom na osposobljavanju u pogledu kvalitetnog upravljanja te zelenih i digitalnih vještina te smatra da bi promicanje naprednih vještina trebalo biti popraćeno odgovarajućim svjedodžbama/označavanjem.

1.5. EGSO također preporučuje razvijanje europske mreže institucija za pomorsko obrazovanje i osposobljavanje (METs) koje bi zadovoljavale kriterije kvalitete kako bi se sustav pomorskog obrazovanja u Europi dodatno unaprijedio. Također preporučuje da se za obrazovanje zapovjednika i časnika po uzoru na „Erasmus” uvede model za razmjenu između institucija za pomorsko obrazovanje i osposobljavanje u cijelom EU-u, koji bi bio prilagođen posebnim obilježjima tog sektora.

⁽¹⁾ SL L 323, 3.12.2008., str. 33.

⁽²⁾ SL L 255, 30.9.2005., str.160.

1.6. U vezi s izmijenjenim mehanizmom za priznavanje svjedodžbi pomoraca izdanih u trećim zemljama, EGSO smatra da je od najveće važnosti da se prije podnošenja zahtjeva Komisiji država članica koja podnosi zahtjev savjetuje s nacionalnim udruženjima brodovlasnika i sa sindikatima o poželjnosti priznavanja nove treće zemlje. EGSO želi dodatno pojasniti da će – kad je to moguće – procjena pomoraca koji će vjerojatno biti zaposleni biti samo jedan od kriterija u postupku odlučivanja o priznavanju nove treće zemlje te da je taj postupak potrebno provoditi na transparentan način.

1.7. Kad je riječ o produljenju roka za donošenje odluke o priznavanju nove treće zemlje s 18 mjeseci na 24 mjeseca, te u određenim okolnostima i do 36 mjeseci, EGSO izražava zabrinutost u pogledu prikladnosti tog mehanizma s obzirom na to da bi se postupak mogao nepotrebno produljiti za zemlju koja očigledno ispunjava sve zahtjeve. EGSO stoga traži da se taj postupak dovrši u razumno kratkom roku uz klauzulu da se rok može produljiti koliko god je potrebno ako su nužne korektivne mjere.

1.8. Kako bi se osigurala primjerena uporaba resursa Zajednice, EGSO predlaže da se članak 20. izmjeni tako da se odredbe o povlačenju priznanja trećih zemalja primjenjuju i na one treće zemlje koje ne osiguravaju znatan broj zapovjednika i časnika tijekom najmanje pet godina. EGSO želi pojasniti da će konačnu odluku o povlačenju priznanja donositi države članice prema uobičajenom postupku unutar COSS-a te da u okviru tih postupaka postoji diskrecija za razmatranje relevantnih informacija koje pružaju države članice.

1.9. Budući da se u pogledu pomorske sigurnosti ne mogu raditi kompromisi, EGSO preporučuje da se na treće zemlje iz kojih u flotu EU-a dolazi ograničen broj zapovjednika i časnika ne bi trebao primjenjivati blaži sustav ponovne procjene.

1.10. Osim izmjena koje je predložio u pogledu postupka izmjene (članak 27.), kojim se Komisija ovlašćuje da putem delegiranih akata mijenja Direktivu 2008/106/EZ, EGSO poziva države članice da pravodobno poduzmu mjere za provedbu izmjena kako ne bi došlo do potrebe za produljenjima i razdobljima pragmatičnog tumačenja koji su bili potrebni zbog nedjelovanja država zastave u prethodnim slučajevima.

2. Kontekst

2.1. Zakonodavstvo EU-a o obrazovanju, osposobljavanju i izdavanju svjedodžbi pomorcima uglavnom se temelji na minimalnim međunarodnim zahtjevima nametnutima Konvencijom Međunarodne pomorske organizacije o standardima osposobljavanja, izdavanja svjedodžbi i straži („Konvencija STCW”), u izmijenjenom obliku.

2.2. Osim integracije Konvencije STCW na razini EU-a s pomoću Direktive 2008/106/EZ, u izmijenjenom obliku, okvirom EU-a predviđa se troškovno učinkovit zajednički mehanizam EU-a za priznavanje sustava obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima iz trećih zemalja. Taj mehanizam osmišljen je tako da se procjena i ponovna procjena usklađenosti trećih zemalja s Konvencijom STCW provodi na centraliziran i usklađen način, izbjegavajući situaciju u kojoj bi ih svaka država članica trebala provoditi pojedinačno. Osobito stoga što trenutačno postoji više od 40 trećih zemalja priznatih u tu svrhu na razini EU-a.

2.3. Regulatorni sustav ujedno sadržava pojednostavljeni postupak za priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju države članice koji je uveden Direktivom 2005/45/EZ. Tom se Direktivom nastojala potaknuti mobilnost pomoraca EU-a na plovilima koja plove pod zastavom EU-a, omogućujući priznavanje svjedodžbi zapovjednika i časnika bez dodatnih kompenzacijskih mjera.

2.4. Prethodno navedenim zakonodavnim okvirom nastoji se zajamčiti visoka razina sigurnosti ljudskih života na moru i zaštita morskog okoliša smanjenjem opasnosti od nezgoda na moru. Kako bi se taj cilj ostvario, sve strane slažu se s time da je poboljšanje obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi za ključno osoblje koje služi na brodovima koji plove pod zastavom EU-a od iznimne važnosti.

2.5. Prijedlog potječe iz Programa za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) koji je izradila Komisija, u okviru kojeg se procjenjuje u kojoj su mjeri obje direktive postigle svoje ciljeve. EGSO napominje da je predložena revizija rezultat temeljite evaluacije koja je uključivala opširnu studiju Europske agencije za pomorsku sigurnost (EMSA) (Studija za evaluaciju direktiva 2008/106/EZ i 2005/45/EZ u okviru programa REFIT iz rujna 2017.⁽³⁾), javno savjetovanje popraćeno ciljanijim savjetovanjem, kao i posebne radionice u kojima su sudjelovale države članice i dvije strane industrije, odnosno brodovlasnici i sindikati koji zastupaju pomorce.

2.6. Rezultati procjene REFIT smatrali su se općenito pozitivnima te je zaključeno da je zakonodavstvo EU-a pridonijelo uklanjanju posada nedovoljne kvalitete, mobilnosti pomoraca u Uniji i ostvarenju jednakih uvjeta između pomoraca osposobljenih u Uniji i pomoraca osposobljenih u trećim zemljama.

2.7. Međutim, utvrđeni su neki nedostaci u pogledu učinkovitosti regulatornog okvira i proporcionalnosti određenih zahtjeva. Prijedlogom Komisije stoga se nastoji ukloniti utvrđene nedostatke pojednostavljanjem i usklađivanjem postojećeg zakonodavstva. U konkretnijem smislu, dodatna intervencija smatrala se potrebnom osobito radi:

- jamčenja usklađenosti s posljednjim izmjenama Konvencije STCW;
- ažuriranja definicije svjedodžbi koje države članice uzajamno priznaju u okviru spajanja Direktive 2005/45/EZ s Direktivom 2008/106/EZ;
- oblikovanja kriterija za novo priznavanje/ponovnu procjenu trećih zemalja radi učinkovitije uporabe financijskih i ljudskih resursa;
- određivanja prioritetnih kriterija za ponovnu procjenu trećih zemalja, usredotočujući se na treće zemlje iz kojih dolazi velik dio pomoraca, istodobno uzimajući u obzir produljenje ciklusa ponovne procjene za druge zemlje;
- produljenja roka za priznavanje novih trećih zemalja kako bi se tim zemljama dalo dovoljno vremena da po potrebi donesu i provedu korektivne mjere.

3. Sažetak prijedloga

3.1. Opći je cilj prijedloga pojednostavniti i uskladiti postojeće zakonodavstvo. To osobito obuhvaća:

- stalno usklađivanje relevantnog zakonodavstva EU-a s Konvencijom STCW;
- poboljšanje učinkovitosti i djelotvornosti centraliziranog mehanizma za priznavanje trećih zemalja;
- povećanje pravne sigurnosti u pogledu uzajamnog priznavanja svjedodžbi pomoraca koje izdaju države članice.

3.2. Centralizirani mehanizam za priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju treće zemlje zahtijeva od Komisije da stavi na raspolaganje znatne ljudske i financijske resurse, u čemu će joj pomoći Europska agencija za pomorsku sigurnost radi, s jedne strane, ocjenjivanja novih zahtjeva država članica za priznavanje i, s druge strane, provedbe redovite ponovne procjene već priznatih trećih zemalja.

3.3. U svrhu bolje uporabe dostupnih resursa Komisija predlaže da se postupak priznavanja učini transparentnijim omogućivanjem državama članicama koje podnose zahtjev da opravdaju razloge za podnošenje zahtjeva za priznavanje. Ta se mjera sastoji od uvođenja rasprave između država članica o potrebi priznavanja novih trećih zemalja.

3.4. Osim toga, Komisija predlaže prioritetne kriterije za ponovnu procjenu priznatih trećih zemalja na temelju mišljenja da se dostupni resursi trebaju preusmjeriti iz zemalja koje floti EU-a pružaju malen broj pomoraca u treće zemlje iz kojih dolazi najveći broj pomoraca.

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/legislation/2017-09-stwc-support-study-refit-eval-dirs-20080106-20050045.pdf>

4. Opće napomene

4.1. EGSO podupire prijedlog Komisije o izmjeni Direktive 2008/106/EZ o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca, uključujući prijedlog da se u područje primjene te Direktive uvrsti pojednostavljeni postupak za uzajamno priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju države članice, stavljajući izvan snage Direktivu 2005/45/EZ.

4.2. EGSO smatra da je to potrebna revizija s obzirom na to da doista postoji prostor za poboljšanje učinkovitosti administrativnog okvira u pogledu sustava uzajamnog priznavanja iz ove Direktive kako bi se omogućila učinkovitija raspodjela financijskih i ljudskih resursa Komisije i EMSA-e.

4.3. EGSO posebno pozdravlja naglasak koji Komisija stavlja na razinu transparentnosti koja treba prevladavati u obradi zahtjeva za priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju treće zemlje. EGSO smatra da je novi postupovni korak kojim se državi članici koja podnosi zahtjev omogućuje da iznese razloge za podnošenje zahtjeva za priznavanje, proporcionalan, transparentan i troškovno učinkovit. Država članica koja podnosi zahtjev i dalje će imati mogućnost jednostrano priznati treću zemlju dok se ne donese zajednička odluka. Stoga će se tijekom postupka odlučivanja koji dovodi do priznavanja treće zemlje uspostaviti ravnoteža između potrebe za transparentnošću u pogledu kontrole i dobrog iskorištavanja javnog novca (troškovi koji nastaju u postupku priznavanja) i cilja održavanja konkurentnosti flote EU-a (konkurentna prednost koju će flota EU-a steći zahvaljujući zapošljavanju pomoraca iz odgovarajuće treće zemlje).

4.4. EGSO smatra da je zakonodavni okvir EU-a o obrazovanju, osposobljavanju i izdavanju svjedodžbi pomorcima pridonio zadovoljavanju potreba pomorskog tržišta rada tako što se njime svim zapovjednicima i časnicima s valjanom svjedodžbom STCW, neovisno o njihovom mjestu boravišta ili nacionalnosti, olakšao pristup zapošljavanju na brodovima koji plove pod zastavom EU-a. Iako je nedvojbeno da se pomorski promet odvija na globaliziranom tržištu rada, EGSO želi podsjetiti na to da je za EU važno da ulaže golema sredstva u svoju bazu pomorskih vještina kako bi se zaštitila kritična masa europskih pomoraca koja održava konkurentnost europske industrije pomorskog prometa i pomorskih klastera u cijelom EU-u. Time bi se stvorila osnova za visokokvalificirana radna mjesta i poželjne karijere na moru ili u povezanim aktivnostima na kopnu, osobito za mlade Europljane, dok bi se istodobno zadržao ili čak povećao udio pomoraca EU-a u pomorskoj radnoj snazi u svijetu (trenutno, 220 000 pomoraca iz EU-a predstavlja 18 % ukupnog broja pomoraca u svijetu) ⁽⁴⁾.

4.5. S obzirom na prethodno navedeno, EGSO potiče države članice da, kad je riječ o jačanju djelotvornosti i učinkovitosti obrazovnog sustava u sektoru pomorskog prometa, konačno provedu preporuke iz strategije pomorskog prometa EU-a do 2018. ⁽⁵⁾, kao i preporuke za politiku koje je Radna skupina za zapošljavanje i konkurentnost u plovidbi morem (TFMEC) ⁽⁶⁾ uputila Europskoj komisiji. EGSO osobito poziva Europsku komisiju i suzakonodavce da razmotre preporuke navedene u nastavku.

4.6. EGSO preporučuje da se radi na uspostavi foruma EU-a koji bi uključivao institucije za obrazovanje, industriju, širi pomorski klaster i nacionalne pomorske uprave kako bi se poboljšalo pomorsko obrazovanje pomoraca, pa tako i njihovo zapošljavanje, razvoj karijere i mobilnost. Jedna od ključnih zadataka te mreže bila bi razvijanje europskih pomorskih poslijediplomskih studija koji pružaju više od međunarodno dogovorene minimalne razine osposobljavanja pomoraca (takozvane „svjedodžbe o pomorskoj izvrsnosti” ili „STCW +”) ⁽⁷⁾. Takvo napredno osposobljavanje omogućilo bi europskim pomorcima da stjecanjem vještina koje nadmašuju vještine tražene na međunarodnoj razini steknu konkurentnu prednost.

4.7. S obzirom na prethodno navedeno, EGSO naglašava važnost razvijanja paketa za učenje otpornih na buduće promjene, s posebnim naglaskom na osposobljavanju u pogledu kvalitetnog upravljanja te zelenih i digitalnih vještina. Potonje su od velike važnosti s obzirom na brz razvoj brodske tehnologije, sustava za razmjenu informacijskih i komunikacijskih podataka te obalnih sustava za potporu. EGSO smatra da bi promicanje naprednih vještina trebalo biti popraćeno odgovarajućim svjedodžbama/označivanjem kako bi usavršavanje pomorskog obrazovanja postalo vrijedno dobro koje europskim pomorcima pomaže da poboljšaju svoje izgled u karijeri. To će pak povećati privlačnost pomorskih zanimanja u EU-u, posebno kad su posrijedi žene i mladi, dok će istodobno povećati učinkovitost i kvalitetu vođenja brodova, uključujući kontinuirano inoviranje i smanjenje troškova.

⁽⁴⁾ SWD (2016) 326 final.

⁽⁵⁾ COM(2009) 8 final.

⁽⁶⁾ Radna skupina za zapošljavanje i konkurentnost u plovidbi morem, koju je osnovao potpredsjednik Komisije Kallas, predstavila je svoje izvješće 9. lipnja 2011.

⁽⁷⁾ COM(2009) 8 final.

4.8. Slično tome, također bi bilo uputno razmotriti razvijanje europske mreže institucija za pomorsko obrazovanje i osposobljavanje (METs) koje bi zadovoljavale kriterije kvalitete kako bi se sustav pomorskog obrazovanja u Europi dodatno unaprijedio. U tu svrhu, EGSO preporučuje da se za primjer uzme europska mreža škola za unutarnju plovidbu (EDINNA) osnovana 2009. godine u cilju poticanja usklađivanja obrazovanja i osposobljavanja na višoj razini. Ta platforma pokazala se kao izuzetno kvalitetan alat za omogućavanje razmjene znanja i za postizanje usklađenog pristupa razvoju stručnih kompetencija. EGSO nadalje preporučuje da se za obrazovanje zapovjednika i časnika po uzoru na „Erasmus” uvede model za razmjenu između institucija za pomorsko obrazovanje i osposobljavanje u cijelom EU, koji bi bio prilagođen posebnim obilježjima tog sektora.

4.9. Nadalje, EGSO poziva na zajednički politički poticaj EU-a i država članica kako bi se industriji pružila potpora u njezinim naporima da odgovori na izazove digitalizacije, automatizacije i potrebne ekologizacije sektora. EGSO primjećuje da bi se na te izazove moglo lakše odgovoriti kada bi se jamčio visokokvalitetan europski sustav osposobljavanja i obrazovanja pomoraca koji je održiv u budućnosti. U tom pogledu EGSO pozdravlja pokretanje predstojećeg četverogodišnjeg projekta *SkillSea*. Tim će se projektom potaknuti suradnja između industrije, uključujući europske socijalne partnere u pomorskom prometu, Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Europsku federaciju radnika u prometu (ETF), zatim pružatelja obrazovanja i osposobljavanja te nacionalnih tijela u cilju poboljšanja pomorskog nastavnog plana i programa u Europi.

5. Posebne napomene

5.1. EGSO pozdravlja činjenicu da su se direktive 2005/45/EZ i 2008/106/EZ spojile jer smatra da će takvo spajanje učiniti provedbu učinkovitijom te poboljšati jasnoću i jednostavnost okvira povezanog s osposobljavanjem i izdavanjem svjedodžbi pomorcima. Takvim usklađivanjem osobito će se riješiti problem zastarjele definicije svjedodžbi iz Direktive 2005/45/EZ te osigurati objašnjenje i usklađivanje definicije svjedodžbi pomoraca koje priznaju države članice. Doista se mora zajamčiti da je definicija svjedodžbi pomoraca ažurirana kako bi bila u skladu s novim definicijama koje su uvedene 2012. Takvo ažuriranje vjerojatno će dovesti do povećanja pravne sigurnosti u programu za uzajamno priznavanje među državama članicama.

5.2. Novim člankom 5.b nastoji se uvrstiti uzajamno priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju države članice u područje primjene Direktive 2008/106/EZ. EGSO to dodavanje smatra važnim jer se njime objašnjava koje su svjedodžbe uzajamno priznate u svrhu dopuštanja pomorcima kojima je svjedodžbu izdala jedna država članica da služe na plovilima koja plove pod zastavom druge države članice.

5.3. EGSO u cijelosti podupire i dodatno potiče mobilnost radne snage kako bi se zapovjednicima i časnicima kojima je izdana svjedodžba u EU-u i brodovlasnicima u Europi pomoglo da se međusobno lakše pronađu. U tom pogledu EGSO sa zadovoljstvom napominje da je, prema podacima Komisije⁽⁸⁾, samo u 2015. godini u Uniji bilo više od 47 000 valjanih ovjerenih svjedodžbi o osposobljenosti koje je prvotno izdala druga država članica, što predstavlja 25 % od ukupnog broja zapovjednika i časnika dostupnih za rad na brodovima koji plove pod zastavom EU-a.

5.4. Prethodno navedene brojke pokazuju da je program za uzajamno priznavanje svjedodžbi pomoraca koje izdaju države članice dao ohrabrujuće rezultate kad je riječ o poticanju mobilnosti pomoraca EU-a na plovilima koja plove pod zastavom EU-a. Povrh toga, EGSO naglašava važnost stalnog doprinosa zaštiti europskih radnih mjesta na moru, osiguravanja budućnosti pomorskog obrazovanja i osposobljavanja u cijelom EU-u i zaštite europskog pomorskog znanja i iskustva u cjelini.

5.5. EGSO podupire prijedlog za usklađivanje Direktive 2008/106/EZ s posljednjim izmjenama Konvencije STCW kako bi se izbjegle prave nedosljednosti u Direktivi u pogledu međunarodnog regulatornog okvira. Takvim usklađivanjem vjerojatno će se zaštititi usklađena provedba na razini EU-a, pomoći posadama u stjecanju novih vještina i kompetencija – naročito kad su posrijedi zahtjevi u pogledu osposobljavanja i kvalifikacija za pomorce koji služe na putničkim brodovima i brodovima koji podliježu Pravilniku IMO-a o sigurnosti brodova koji koriste plinove ili goriva s niskom točkom zapaljivosti (IGF pravilnik) i Pravilniku IMO-a o sigurnosti brodova koji plove polarnim vodama (Polarni pravilnik) – te istodobno podupirati razvoj karijere.

5.6. EGSO dovodi u pitanje nerazmjernu primjenu financijskih i ljudskih resursa Zajednice za procjenu novih trećih zemalja koje možda neće moći osigurati znatan broj zapovjednika i časnika. Stoga EGSO potpuno podupire prijedlog Komisije da svaki novi zahtjev koji država članica podnese za priznavanje treće zemlje bude popraćen analizom koja obuhvaća procjene broja časnika i zapovjednika iz te treće zemlje koji će se vjerojatno zaposliti. Osim toga, EGSO smatra da

⁽⁸⁾ SWD(2017) 18 final.

je od najveće važnosti da se prije podnošenja zahtjeva Komisiji države članice savjetuju s nacionalnim udruženjima brodovlasnika i sindikatima o poželjnosti priznavanja nove treće zemlje. Međutim, EGSO želi pojasniti da će – kad je to moguće – procjena pomoraca koji će vjerojatno biti zaposleni biti samo jedan od kriterija u postupku odlučivanja o priznavanju nove treće zemlje te da je taj postupak potrebno provoditi na transparentan način.

5.7. U korist daljnje učinkovitosti i bolje uporabe dostupnih resursa, EGSO sa zadovoljstvom primjećuje da će, u skladu s prijedlogom (članak 19.), država članica koja želi podnijeti zahtjev za priznavanje nove treće zemlje morati prethodno iznijeti opravdanje za taj zahtjev i raspraviti ga s drugim državama članicama. EGSO želi pojasniti da će konačnu odluku o priznanju nove treće zemlje donositi države članice prema uobičajenom postupku koji uključuje glasovanje kvalificiranom većinom u Odboru za sigurnost na moru i sprečavanje onečišćenja s brodova (COSS). EGSO nadalje pozdravlja činjenicu da je državi članici dopušteno da jednostrano prizna svjedodžbe treće zemlje dok se čekaju rezultati procjene. EGSO snažno podupire takvo dopuštenje kojim se pruža proporcionalno i troškovno učinkovito rješenje, uz istodobno očuvanje konkurentnosti flote EU-a.

5.8. U pogledu produljenja roka za donošenje odluke o priznavanju nove treće zemlje s 18 na 24 mjeseca, te u određenim okolnostima na 36 mjeseci, EGSO smatra da je predložena mjera opravdana sve dok postoji nepobitna potreba da treća zemlja provede korektivne mjere. Međutim, EGSO izražava sumnju u to je li automatsko produljenje postupka priznavanja ispravan mehanizam s obzirom na to da se može dogoditi da se zemlji koja jasno ispunjava sve zahtjeve nepotrebno produljuje postupak. EGSO stoga predlaže da cilj i dalje bude završiti postupak u što kraćem razumnom roku uz odredbu da se taj rok može produljiti koliko god je potrebno ako su potrebne korektivne mjere.

5.9. Revidiranim člankom 20. uvodi se specifičan razlog za prestanak priznavanja treće zemlje na temelju činjenice da iz nje najmanje pet godina u flotu EU-a nije došao nijedan pomorac. EGSO želi pojasniti da će konačnu odluku o povlačenju priznanja donositi države članice prema uobičajenom postupku unutar COSS-a te da u okviru tog postupka postoji diskrecija za razmatranje relevantnih informacija koje pružaju države članice. EGSO u načelu podržava ovu reviziju i želi istaknuti da u svrhu prikladne uporabe resursa taj argument i dalje vrijedi neovisno o tome je li treća zemlja uspjela dati znatan broj zapovjednika i časnika ili nije uspjela dati nijednog. U tom kontekstu i u potpunosti u skladu s postupcima, EGSO predlaže da se omogući opoziv priznavanja trećih zemalja koje najmanje pet godina nisu uspjele osigurati znatan broj zapovjednika i časnika.

5.10. EGSO dvoji je li obrazloženje za izmjenu članka 21. kojom se zahtjeva da se razdoblje za ponovnu procjenu produlji na 10 godina utemeljeno na prioritarnim kriterijima. EGSO razumije da u teoriji, sa strogo matematičkog stajališta, treće zemlje iz kojih dolazi znatan broj pomoraca predstavljaju veću prijetnju za sigurno vođenje brodova od onih trećih zemalja iz kojih dolazi ograničen broj pomoraca. Iz prethodno navedenih razloga i pretpostavljajući da se ne može pristajati na kompromise u pogledu pomorske sigurnosti, EGSO preporučuje da one treće zemlje iz kojih u flotu EU-a dolazi ograničen broj zapovjednika i časnika ne bi trebale podlijevati manje strogoj sustavu procjene.

5.11. EGSO podupire izmjenu članka 25.a koja je potrebna kako bi se omogućila transparentna upotreba informacija koje države članice pružaju o broju ovjera kojima se potvrđuje priznanje svjedodžbi koje izdaju treće zemlje u svrhu prestanka priznavanja i određivanja prioriteta za ponovnu procjenu trećih zemalja, kako je predviđeno u člancima 20. i 21.

5.12. EGSO je potpuno svjestan da, s obzirom na globalnu prirodu pomorskog prometa, cilj mora biti sprječavanje sukoba između međunarodnih obveza država članica i njihovih obveza prema Uniji. Zbog toga je potrebno stalno usklađivanje europskog okvira s Konvencijom STCW, omogućujući uspostavljanje jednakih uvjeta između EU-a i trećih zemalja u provedbi međunarodnog okvira o obrazovanju, osposobljavanju i izdavanju svjedodžbi pomorcima. S obzirom na prethodna razmatranja i u slučaju budućih izmjena Konvencije STCW, EGSO smatra da je važno ovlastiti Komisiju da putem delegiranih akata uvodi izmjene kako bi se zajamčila jednostavnija i brža prilagodba promjenama u Konvenciji i Kodeksu STCW.

5.13. Uzimajući u obzir prethodno navedeno, EGSO poziva države članice da pravodobno poduzmu mjere za provedbu izmjena kako ne bi došlo do potrebe za produljenjima i razdobljima pragmatičnog tumačenja koji su bili potrebni zbog nedjelovanja država zastave u prethodnim slučajevima.

Bruxelles, 12. prosinca 2018.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Luca JAHIER
